disse Arbejdsløshedskasser. Europa ved, vi have dem og interesserer sig for dem. Og jeg synes, vi have noget af en Pligt over for andre Stater til at vise, at det Eksperiment, vi have paataget os, kunne vi ogsaa føre igennem.«

Det andet Middel, Dr. Birck foreslog, og som var nævnt fra flere Sider, var dette: at skaffe de Arbejdsløse *Arbejde* i Stedet for at give dem *Almisse,* og da Staten og Kommunen er vore største Arbejdsgivere, vilde det jo ikke være vanskeligt at skaffe en stor Del Arbejde, nemlig ved, at Staten og Kommunen *fremskyndede de allerede paatænkte Arbejder* eller gav Bevilling til *flere nye Arbejder.* I det hele taget mente Dr. Birck — som ogsaa fra Udvalgsflertallets Side fremsat — at Staten (og Kommunen) havde en stor Opgave i Fremtiden ved at være den *afbalancerende* Magt; i gode Tider skulde Staten spare paa sine Nybygninger, i arbejdsløse Perioder skulde den forcere dem. Dersom Staten ikke holder igen i livlige Perioder, vil Resultatet være det, at der kaldes en stor Mængde Arbejdere til København, og disse vil i høj Grad forværre Situationen her, naar Arbejdet saa slipper op i de daarlige Tider. Hvis Staten saa endvidere i de daarlige Tider, hvor det private Initiativ er ringe, sætter Arbejder i Gang, vil dette virke paa den sløje Kredit, gennem Arbejdslønudbetalinger sættes Penge ud mellem Folk og paa denne Maade afbødes de daarlige Tiders Virkninger for en stor Del. I disse ekstraordinære daarlige Tider foreslaar derfor Dr. Birck, at Staten bevilger et ekstraordinært Beløb (10 Mill.) til nye Arbejder.

Endnu et Par andre Ideer, der fremkom under Sagens Behandling, bør nævnes. Saaledes, at der maaske kunde oprettes Arbejdsanvisningskontorer Landet over, hvorved Arbejdskraften kunde fordeles fra de Steder, hvor der var for meget af den, til de Steder, hvor der var for lidt, og særligt skulde man bestræbe sig for ikke at kalde for mange Arbejdere til København. Andre nævnede, at man i Stedet for at *forære* de Arbejdsløse Penge — skulde give dem Pengene og saa faa udført Arbejde derfor, selv om det var mindre presserende Arbejde, naar blot det var *nyttigt,* f. Eks. opdyrke Mose- og Hedestrækninger. Socialdemokraterne (Sabroe) paapegede det urimelige i, at der rundt om i Landet boede en Mængde Mennesker i usunde eller faldefærdige Huse, medens der samtidig var en Mængde overflødig Arbejdskraft til Stede. Hvis Staten enten bevilgede Penge til Opførelsen af Arbejderboliger eller stillede Penge til Raadighed som rentefri eller meget billige Laan til Reparationer af gamle Huse — mange private Husejere vilde sikkert benytte en saa god Lejlighed til at faa deres Huse restaurerede — vilde der vindes to store Goder paa én Gang: Samfundsnyttigt Arbejde vilde blive gjort og ledig Arbejdskraft benyttet.

Ved Afstemningen lykkedes det ikke Dr. Birck at faa sine Forslag vedtaget, da man mente, at det, der skulde gøres nu, var *øjeblikkelig* Hjælp,*) saa kunde man altid senere tale om, hvad der skulde gøres for Fremtiden, men der er ikke Tvivl om, at de mange og gode Tanker, der kom frem under dette Lovforslags Behandling, baade fra Dr. Bircks og fra anden Side, vil vise sig at bære god Frugt og hjælpe til at mildne de stadig tilbagevendende Arbejdsløshedsperioders Ulykker.

Ragna Schou,
cand. polit.

*) Det Lovforslag, der havde mest Sandsynlighed for at gaa igennem, vilde *bemyndige Kommunerne til at give ekstraordinære Tilskud til Arbejdsløshedskasserne,* altsaa overlade Kommunerne Initiativet og Ansvaret, men i det Øjeblik, da dette skrives, foreligger endnu ikke den endelige Afgørelse af Lovforslagets Skæbne.